

Internowani mogą apelować do Szefa Rządu

Vichy. — Podczas wojny i po zawieszeniu broni wydano szereg zarządzeń i ustaw, mających na celu rozszerzenie władzy policji. Przewidziano też m. in. t. zw. internowanie administracyjne, jako postępowanie wyjątkowe. Zarządzenie to jest niezbędne ze względu na konieczność wzmożenia karności dla utrzymania ładu publicznego tak wśród Francuzów jak i wśród cudzoziemców, zamieszkałych na tym terytorium.

Chociaż osoby, którym powierzono wykonywanie tego zarządzenia starają się unikać wszelkich czynów samowolnych, to jednak błędy mogą być popełniane. Dlatego też Szef Rządu uważa, iż podobne surowe zarządzenia muszą być ściśle i gwarantującymi i że dla osób, będących przedmiotem takich decyzji winno przysługiwać prawo odwołania się do wyższej instancji.

PO ZMIANIE ZARZĄDZENIA O LINII DEMARKACYJNEJ
Vichy. — Naczelnik Państwa przyjął na specjalnym posiedzeniu p. Premiera Laval, omawiając z nim zmiany, jakie uzyskano w zarządzeniach o linii demarkacyjnej, jak i w statucie jeńców francuskich.
P. Marszałek wyraził swe zadowolenie Szefowi Rządu za uzyskane dotąd wyniki w prowadzonych wysiłkach.

RZYM. — W Albanii utworzono policję, składającą się z członków albańskiej partii faszystowskiej.

Rada Gospodarcza

Vichy. — Przez jakieś 15 lat przed wojną działała we Francji Rada Gospodarcza, a choć miała ona tylko zadania doradcze, to jednak potrafiła wywrzeć poważny wpływ na układanie ustaw i zarządzeń państwowych w dziedzinie ekonomii.

Dekret z dnia 16. 1. 1925 roku powołał do życia ten organizm państwowy, zależny od premiera, a składający się z przedstawicieli wszelkich kategorii społecznych, tak konsumentów, jak i producentów oraz pośredników.

W pierwszych swych ramach Rada składała się z następujących członków:

— 8 przedstawicieli spożywców (spółdzielnie kupna — 2, związki merów i zarządy miejskie — 2, klienci urzędów publicznych — 2 i związki rodzin i samopomocy — 2);

— 30 przedstawicieli świata pracy (zawody wolne i szkolnictwo — 3 kierownicy przemysłu, handlu i rolnictwa — 11, pracownicy zarobkujący — 14 i rzemieślnicy 2);

— 8 przedstawicieli kapitału.

Kandydatów do każdej kategorii wyznaczały najpoważniejsze organizacje i związki tego działu.

Wydana później ustawa z dn. 19 marca 1936 wprowadziła znaczne zmiany w ustroju Rady Gospodarczej, dzieląc ją na 20 sekcji zawodowych, zajmujących się po

Takim było podłoże ustawy z dnia 15. 1. 1943, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym z 20 bm. Ustawa ta przewiduje dla internowanych apelację do Szefa Rządu.

Utworzono specjalną komisję przy p. Premierze, która zajmie się badaniem poszczególnych wypadków i przedstawi wnioski Szefowi Rządu, który wyda ostateczną decyzję w pełnej znajomości sprawy.

„Każdy pracodawca winien dbać o aprowizację swego personelu”

— oświadcza p. Minister Bonnafous

Vichy. — P. Max Bonnafous, Minister Rolnictwa i Aproprowizacji, zwiędził zakłady przemysłowe Gaveau w Fontenay - sous - Bois, pod Paryżem. P. Minister interesował się instalacjami społecznymi w tych zakładach, a szczególnie kantyną i zbiorowym ogrodem o powierzchni 6 ha.

Ogród ten jest uprawiany wspólnie i pozwala na dożywianie personelu.

Przy tej sposobności p. Minister podkreślił, iż:

„Stan zaopatrzenia ludności francuskiej przedstawia się bardzo poważnie i bez względu na dalszy rozwój sytuacji — nie można się spodziewać poprawy warunków żywnościowych. Dla

tego też każdy pracodawca zobowiązany jest do dostarczenia swemu personelowi niezbędnych dodatków żywnościowych, wobec niemożliwości powiększenia oficjalnego przydziału produktów.”

Przemówienie p. Ministra zostało nadane w reportażu radiowym.

60.000 fr. za 50 listów Marii Leszczyńskiej

Paryż. — Podczas licytacji różnych pamiątek historycznych — autor - aktor Sacha Guitry zakupił 186 listów pani de Maintenon za okragłą sumkę 181.000 fr. Listy te mają zawierać wiele interesujących szczegółów z codziennego życia na dworze Ludwika XIV.

Za 50 listów królowej Marii Leszczyńskiej zapłacono nieco (proporcjonalnie) więcej, bo — 60.000 fr. (po 1.200 fr. za sztukę).

„Każdy pracodawca winien dbać o aprowizację swego personelu”

— oświadcza p. Minister Bonnafous

Vichy. — P. Max Bonnafous, Minister Rolnictwa i Aproprowizacji, zwiędził zakłady przemysłowe Gaveau w Fontenay - sous - Bois, pod Paryżem. P. Minister interesował się instalacjami społecznymi w tych zakładach, a szczególnie kantyną i zbiorowym ogrodem o powierzchni 6 ha.

Ogród ten jest uprawiany wspólnie i pozwala na dożywianie personelu.

Przy tej sposobności p. Minister podkreślił, iż:

„Stan zaopatrzenia ludności francuskiej przedstawia się bardzo poważnie i bez względu na dalszy rozwój sytuacji — nie można się spodziewać poprawy warunków żywnościowych. Dla

tego też każdy pracodawca zobowiązany jest do dostarczenia swemu personelowi niezbędnych dodatków żywnościowych, wobec niemożliwości powiększenia oficjalnego przydziału produktów.”

Przemówienie p. Ministra zostało nadane w reportażu radiowym.

Ogród ten jest uprawiany wspólnie i pozwala na dożywianie personelu.

Przy tej sposobności p. Minister podkreślił, iż:

„Stan zaopatrzenia ludności francuskiej przedstawia się bardzo poważnie i bez względu na dalszy rozwój sytuacji — nie można się spodziewać poprawy warunków żywnościowych. Dla

tego też każdy pracodawca zobowiązany jest do dostarczenia swemu personelowi niezbędnych dodatków żywnościowych, wobec niemożliwości powiększenia oficjalnego przydziału produktów.”

Przemówienie p. Ministra zostało nadane w reportażu radiowym.

Ogród ten jest uprawiany wspólnie i pozwala na dożywianie personelu.

Przy tej sposobności p. Minister podkreślił, iż:

„Stan zaopatrzenia ludności francuskiej przedstawia się bardzo poważnie i bez względu na dalszy rozwój sytuacji — nie można się spodziewać poprawy warunków żywnościowych. Dla

tego też każdy pracodawca zobowiązany jest do dostarczenia swemu personelowi niezbędnych dodatków żywnościowych, wobec niemożliwości powiększenia oficjalnego przydziału produktów.”

Przemówienie p. Ministra zostało nadane w reportażu radiowym.

Ogród ten jest uprawiany wspólnie i pozwala na dożywianie personelu.

Przy tej sposobności p. Minister podkreślił, iż:

„Stan zaopatrzenia ludności francuskiej przedstawia się bardzo poważnie i bez względu na dalszy rozwój sytuacji — nie można się spodziewać poprawy warunków żywnościowych. Dla

tego też każdy pracodawca zobowiązany jest do dostarczenia swemu personelowi niezbędnych dodatków żywnościowych, wobec niemożliwości powiększenia oficjalnego przydziału produktów.”

Przemówienie p. Ministra zostało nadane w reportażu radiowym.

Ogród ten jest uprawiany wspólnie i pozwala na dożywianie personelu.

Przy tej sposobności p. Minister podkreślił, iż:

„Stan zaopatrzenia ludności francuskiej przedstawia się bardzo poważnie i bez względu na dalszy rozwój sytuacji — nie można się spodziewać poprawy warunków żywnościowych. Dla

tego też każdy pracodawca zobowiązany jest do dostarczenia swemu personelowi niezbędnych dodatków żywnościowych, wobec niemożliwości powiększenia oficjalnego przydziału produktów.”

Przemówienie p. Ministra zostało nadane w reportażu radiowym.

Ogród ten jest uprawiany wspólnie i pozwala na dożywianie personelu.

Przy tej sposobności p. Minister podkreślił, iż:

„Stan zaopatrzenia ludności francuskiej przedstawia się bardzo poważnie i bez względu na dalszy rozwój sytuacji — nie można się spodziewać poprawy warunków żywnościowych. Dla

tego też każdy pracodawca zobowiązany jest do dostarczenia swemu personelowi niezbędnych dodatków żywnościowych, wobec niemożliwości powiększenia oficjalnego przydziału produktów.”

Przemówienie p. Ministra zostało nadane w reportażu radiowym.

Ogród ten jest uprawiany wspólnie i pozwala na dożywianie personelu.

Przy tej sposobności p. Minister podkreślił, iż:

„Stan zaopatrzenia ludności francuskiej przedstawia się bardzo poważnie i bez względu na dalszy rozwój sytuacji — nie można się spodziewać poprawy warunków żywnościowych. Dla

tego też każdy pracodawca zobowiązany jest do dostarczenia swemu personelowi niezbędnych dodatków żywnościowych, wobec niemożliwości powiększenia oficjalnego przydziału produktów.”

Przemówienie p. Ministra zostało nadane w reportażu radiowym.

Zjazd działaczy rolnych w Vichy

Vichy. — Okręgowi i departamentalni przedstawiciele propagandy włościańskiej zebrał się na obrady pod przewodnictwem p. p. Dorgères i Grandin de l'Épervier. Po południu, p. Creysse, generalny Dyrektor Propagandy, wygłosił dłuższe przemówienie, dotyczące ogólnej sytuacji, po czym delegaci prowadzili nadal obrady pod przewodnictwem p. Bonnafous, Ministra Rolnictwa i Aproprowizacji.

P. Tessier, delegat regionalny 5-go okręgu, mówił o zadaniach aprowizacji w zboże i chleb. Nie sądzi on, aby można było i tak już niewystarczającą porcję chleba zmniejszyć, wobec czego należy wytyczyć wszystkie wysiłki dla zbiórki zboża od rolników, nie dokucając im, lecz rzucając im odpowiednie wyzwanie.

Delegaci zebrał się następnie u p. Marszałka, któremu przedstawiali ich p. Minister Bonnafous.

„Są to ludzie dobrej woli — wyraził się p. Bonnafous — którzy okazują mi stałą pomoc.

starając się zapoznać wieśniaków z przypadającymi im obowiązkami. Rozpoczynają ofiarną pracę krucjatę o zbiorce zboża — co jest kwestią życia lub śmierci dla narodu. Pomagają również w propagandzie na rzecz sadzenia roślin oleistych.”

Następnie przemawiał p. Marszałek:

„Dzięki ogólnemu wysiłkowi — Francja żyje. Głód nie dokuca ludności. Sam daję temu przykład, pracując w ogrodzie, który dostarcza jarzyn 120 osobom zatrudnionym wokół mojego domu.”

„Dajcie wiara p. p. Dorgères i Bonnafous. Pomagajmy sobie wzajem. Nigdy nie zawiedłem się w stosunku do chłopów francuskich.”

On to dawał mi satysfakcję, w roli żołnierza, podczas poprzedniej wojny. Uczyni to i dzisiaj.”

Po wizycie u Marszałka, udali się delegaci do p. Laval, gdzie spożyli śniadanie.

Szef Rządu przedstawił im stan aprowizacji i produkcji rolnej, nie ukrywając trudności, z jakimi borykać się musi wespół z ministrem Aproprowizacji, ażeby zaspokoić potrzeby ludności.

Nawiązując do położenia ogólnego, przestrzegł p. Laval również przed niebezpieczeństwem komunizmu w słowach, które wywarły głębokie wrażenie na obecnych.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

starając się zapoznać wieśniaków z przypadającymi im obowiązkami. Rozpoczynają ofiarną pracę krucjatę o zbiorce zboża — co jest kwestią życia lub śmierci dla narodu. Pomagają również w propagandzie na rzecz sadzenia roślin oleistych.”

Następnie przemawiał p. Marszałek:

„Dzięki ogólnemu wysiłkowi — Francja żyje. Głód nie dokuca ludności. Sam daję temu przykład, pracując w ogrodzie, który dostarcza jarzyn 120 osobom zatrudnionym wokół mojego domu.”

„Dajcie wiara p. p. Dorgères i Bonnafous. Pomagajmy sobie wzajem. Nigdy nie zawiedłem się w stosunku do chłopów francuskich.”

On to dawał mi satysfakcję, w roli żołnierza, podczas poprzedniej wojny. Uczyni to i dzisiaj.”

Po wizycie u Marszałka, udali się delegaci do p. Laval, gdzie spożyli śniadanie.

Szef Rządu przedstawił im stan aprowizacji i produkcji rolnej, nie ukrywając trudności, z jakimi borykać się musi wespół z ministrem Aproprowizacji, ażeby zaspokoić potrzeby ludności.

Nawiązując do położenia ogólnego, przestrzegł p. Laval również przed niebezpieczeństwem komunizmu w słowach, które wywarły głębokie wrażenie na obecnych.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach japońskich na pozycje chińskie koło Saluen, w zachodniej części Junanu, koło Czuang Kongcziao. Na północ od wyspy Hajnan, na półwyspie Lajchowa, wojska japońskie miały też zdobyć miasto Suhli.

zatożyły 12 statków przewożących z wojskiem. Wreszcie w południowej części prowincji Ho-pi — cztery dywizje chińskie stały otoczone na południu i wschodzie od Chazi.

Komunikat chiński podaje także wiadomość o gwałtownych szturmach

Z życia Ludwika Pasteur'a

(Ciąg dalszy ze str. 1-ej)

Rozbudowa gospodarki świata

Z nieba leca pociski!...

(Ciąg dalszy ze str. 1-ej)

KULTURA LUDOWA

Są robotnicy i rzemieślnicy, których stan kultury wykracza poza przyjętą przeciętną. Są to przeważnie ludzie ożywieni pewnym ideałem, wiarą religijną lub zapalem ideologicznym. Zastanawiają się nad otaczającym ich światem i starają się wytłumaczyć sobie jego sprzeczności, a rozmyślając nad zdobytymi doświadczeniami pragną kroczyć na drodze postępu. Ich rozwój kulturalny równa się niekiedy umysłowości intelektualistów.

Jest również sporo ludzi prostych, którzyby pragnęli nabyć jak najwięcej wiadomości, i którzy kształcą się sami. Jakis listonosz z Cevennes czytuje dzieła poetów greckich, a zawiadowca małej stacji czytał wielokrotnie utwory Boileau.

Naogół biorąc jednak — robotnicy nie starają się poświęcać swych wypracowań na kształcenie. Czytają raczej dla rozrywki. Przewaga nie wykracza poza dzieła Aleksandra Dumasa ojca i syna. Znana jest zresztą popularność miernych romansów.

Thumaczy się to niezwykle prosto. Po długim dniu pracy dąży się do łatwej rozrywki. Z drugiej zaś strony przygotowanie szkolne nie nasuwa masom potrzeby rozwoju umysłowego.

Kultura ludowa rozwinięta jest dopiero wtedy, gdy podstawowe wiadomości nabywane przez młodzież robotniczą nie będą się ograniczać do wtłaczania im do głowy początków wiedzy, lecz skierują ich zainteresowania po linii zrozumienia skarbow intelektualnych we wszelkich przejawach — poczynając od sztuki — a kończąc na technice.

Popularyzatorzy zaś wiedzy powinni ustalić odpowiedni podział wiadomości, gdyż prawdziwa kultura nie polega na „rozwałkowaniu zagadnień drugorzędnych”, lecz na „posługiwaniu się inteligencją dla upiększenia sobie życia”.

(„La Croix”)

Wykorzystanie żeńskiej robocizny w Italii

Rzym. — Mobilizacja wszelkich możliwych zasobów robocizny w Italii postępuje szybko naprzód, jak wynika ze sprawozdań oficjalnych i ogłaszanych w prasie informacyjnej.

Po przeprowadzeniu mobilizacji cywilnej wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych, na zasadzie ustawy z dnia 5 grudnia ub. r. — ministerstwo włoskich korporacji wydało no wy dekret (z 29 ub. m.) w sprawie pierwszych zarządzeń wykonawczych do ustawy o powiększeniu robocizny żeńskiej.

Jak wiadomo — przed 1 marca b. r. cały personel męski sal widowiskowych (kina, teatry, koncerty) oraz środków komunikacyjnych — ma być zastąpiony przez kobiety. Druga część tych zarządzeń odnosi się do personelu barów i restauracji.

Wiceminister korporacji, p. Lombroso, któremu powierzono naczelne kierownictwo spr. robocizny, oświadczył ostatnio,

iż ogółem jest w Italii 18,4 miliona robotników, z czego 5,5 miliona kobiet.

Podział na poszczególne kategorie gospodarcze wypada w ten sposób (w tysiącach zatrudnionych — pierwsza cyfra oznacza ilość mężczyzn, druga — kobiet, a trzecia — razem):

Rolnictwo	6.000	2.500	8.500
Przemysł i transp.	4.700	1.550	6.250
Handel	1.100	450	1.550
Banki i ubezpiec.	100	10	110
Zawody wolne	120	40	160
Adm. publ.	800	250	1.050
Służba domowa	50	600	650
Biura prywatne	50	100	150

Poza tym Italia rozporządza jeszcze znacznymi rezerwami sił kobiecych, które będą teraz mobilizowane dla celów wojennych. Na mocy ostatnich zarządzeń o przymusie pracy (dla mężczyzn w wieku od 14 do 70 lat i dla kobiet od 14 do 60 lat) — mobilizacji uległo już pięć milionów pracowników, z czego ponad 1.250.000 kobiet.

I nazajutrz...

O godzinie 9-ej rano przychodzi do laboratorium depesza weterynarza Rossignola z Pouilly-le-Fort donosząca, że wszystkie 25 szczepionych owiec są „na nogach i zdrowe, z dwudziestu pięciu nieszczepionych 17-cie martwych, reszta konająca.”

Sukces stuprocentowy!

Zwycięstwo!

Tadeusz Twardowski.
(Dokończenie nastąpi)

Masowy pomór bytła w Urugwaju

Buenos-Aires. — Jak już poprzednio donosiliśmy, w Ameryce Południowej i Środkowej da-

SPRZEDAŻ LISTÓW

MARII LESZCZYŃSKIEJ

Pariz. — W sali Drout, w Paryżu, odbywa się obecnie wystawa cenowych rekopisów, listów i pamiątek różnych osobistości historycznych. Zabytki te są przeznaczane na licytację kilku zbiorów prywatnych.

Pomiędzy tymi dokumentami znajdują się oryginalne listy, pisańskich m. inn. przez Goethego, panią de Staël, B. Coüstant, Mirabeau, Lamartine, du Barry, Hugo, Voltaire, pani de Maintenon i t. p., a także część korespondencji królowej Marii Leszczyńskiej, małżonki Ludwika XV.

Rada Gospodarcza

(Dokończenie ze str. 1-ej)

— 12 przedstawicieli terytoriów zamorskich,

— 12 delegatów spółdzielni Zw. Społecznych i t. p.

— po 1 delegację: właścicieli domów, posiadaczy walorów giełdowych, spółdzielni wytwórczych, spółdzielni rolniczych, oraz

— 5 skooptowanych osobistości.

Na mocy wreszcie dekretu z 14. 6. 1938 zwiększono ilość Sekcji do 25, a liczbę ich członków do 260, przeznaczając więcej miejsc dla przedstawicieli świata pracy i produkcji.

Zadania K.R.G. pozostały te same: „badać zagadnienia gospodarcze kraju, przedstawiać opracowane wnioski oraz wydawać opinie co do projektów ustaw i zarządzeń państwowych — na życzenie władz oraz kontrolować wykonanie tych zarządzeń, jak i proponować nowe metody kontroli i organizacji produkcji i wymiany dóbr gospodarczych wszelkiego rodzaju”.

Nażądanie stron zainteresowanych Rada mogła także uprawniać rożniomstwu.

Tak sekcje, jak i walne zgromadzenia — zbierają się tylko w miarę potrzeby, a stałym organem była wyłącznie Komisja wykonawcza.

Mimo dość ograniczonej roli, Krajowa Rada Gospodarcza oddała poważne usługi władzom, jak i samej gospodarce Francji, stając się równocześnie — już przed 18 laty — jakby załącznikiem organów kontroli i kierowania produkcją, która narzuca wojna, a które przetrwały zapewne obecny okres i będą służyły za podstawę reorganizacji gospodarki powojennej we wszystkich krajach.

Poza tym Rada Krajowa, służąc za pomost gospodarczy po-

HUMOR

Może cofnąć

— Nazwałś mnie pan głupcem, proszę cofnąć to słowo...
— Hm... słowo to istotnie cofnąć mogę, ale czy pan będzie przez to mądrzejszy?

W sądzie

— Dlaczego oskarżony wylał drzwiami do magazynu...
— Nad drzwiami był napis: „Szukasz szczęścia, wstąp na chwilę!”... ale drzwie były zamknięte.

Dokładna odpowiedź

Do prowincjonalnego miasteczka wezwano lekarza. Gdy przybył na wskazaną mu stację kolejową, podszedł do stojącej przed dworcem wieśniaczki i zapytał:

— Powiedźcie mi, gospodni, ile jest kilometrów z Łochowa do Jadowa?

— Dawnie, proszę pana, było ich sześć, teraz tylko pięć — rezultatem odpowiada wieśniaczka.

— A to dlaczego? — pyta zdumiony lekarz.

— Bo łochowski roku na jesieni była silna wichura i jeden kilometr przewrócił, a mój stary zabrał i porwał go na drzewo.

Pariz. — Książka p. Francis Delaisie p. t. „La Révolution européenne” podaje zawrotne sumy, jakie rzuciły Stany Zjednoczone w latach 1915 — 1929 na odbudowę Ameryki Łacińskiej, Europy i krajów egzotycznych.

Posięwili one 2 miliony 126 milionów dol. amerykańskich na czterokrotne zwiększenie produkcji ropy w Wenezueli, wzmocnienie o 74 proc. wywozu miedzi z Chile i o 22 proc. zboża z Argentyny. W tym samym czasie zu-

żyły zaledwie 12 miliardów na cele własne.

Ameryka wydatkowała na Dalekim Wschodzie (Japonia, Chiny i Indie Holenderskie) — 808 milionów dol., zwiększając tamtejszą produkcję herbaty o 32 proc., kawy o 31 proc., kopry o 43 proc., a tak potrzebne dla Forda kauczuku o 123 proc.

W tymże okresie, ekspansja kapitalistyczna z Oceanu do Europy równa się 6 miliardom 217 milionom dol., pod postacią pożyczek udzielanych państwom, gminom i emisjom akcji towarzystw prywatnych.

Finansowanie przewidywanego dobrobytu całego świata przez Stany Zjednoczone kosztowało 18 miliardów dol., z pożyczonych, umieszczonych i powiększonych według nowoczesnych metod bankowych.

Pożary lasów (do 200 km. kw. po granicę Chile i Argentyny), brak wody do picia dla ludzi i zwierząt oraz inne tego rodzaju wyniki suszy — dały się szczególnie w znaki. Nie brak też wypadków udarów słonecznych.

Ostatnio depesze podają, iż w komunikacji oficjalnym rząd urugwajski oblicza straty bytła w tym kraju — z powodu wyschnięcia rzek, stawów i studni — na przeszło 2.600.000 sztuk rogacizny, koni t. p. Straty materialne są znaczne, ale poza tym ośmioletni okres zagraża brak mięsa, choć normalnie były one producentami i eksporterami znacznych ilości tego towaru.

Rada Gospodarcza

(Dokończenie ze str. 1-ej)

między poszczególnymi kategoriami obywateli i związków — spełniała także ważną rolę społeczną, umożliwiając wspólne rozwiązywanie problemów, gózenie nieraz kolidujących ze sobą interesów i t. p.

— 12 delegatów spółdzielni Zw. Społecznych i t. p.

— po 1 delegację: właścicieli domów, posiadaczy walorów giełdowych, spółdzielni wytwórczych, spółdzielni rolniczych, oraz

— 5 skooptowanych osobistości.

Na mocy wreszcie dekretu z 14. 6. 1938 zwiększono ilość Sekcji do 25, a liczbę ich członków do 260, przeznaczając więcej miejsc dla przedstawicieli świata pracy i produkcji.

Zadania K.R.G. pozostały te same: „badać zagadnienia gospodarcze kraju, przedstawiać opracowane wnioski oraz wydawać opinie co do projektów ustaw i zarządzeń państwowych — na życzenie władz oraz kontrolować wykonanie tych zarządzeń, jak i proponować nowe metody kontroli i organizacji produkcji i wymiany dóbr gospodarczych wszelkiego rodzaju”.

Nażądanie stron zainteresowanych Rada mogła także uprawniać rożniomstwu.

Tak sekcje, jak i walne zgromadzenia — zbierają się tylko w miarę potrzeby, a stałym organem była wyłącznie Komisja wykonawcza.

Mimo dość ograniczonej roli, Krajowa Rada Gospodarcza oddała poważne usługi władzom, jak i samej gospodarce Francji, stając się równocześnie — już przed 18 laty — jakby załącznikiem organów kontroli i kierowania produkcją, która narzuca wojna, a które przetrwały zapewne obecny okres i będą służyły za podstawę reorganizacji gospodarki powojennej we wszystkich krajach.

Poza tym Rada Krajowa, służąc za pomost gospodarczy po-

HUMOR

Może cofnąć

— Nazwałś mnie pan głupcem, proszę cofnąć to słowo...
— Hm... słowo to istotnie cofnąć mogę, ale czy pan będzie przez to mądrzejszy?

W sądzie

— Dlaczego oskarżony wylał drzwiami do magazynu...
— Nad drzwiami był napis: „Szukasz szczęścia, wstąp na chwilę!”... ale drzwie były zamknięte.

Dokładna odpowiedź

Do prowincjonalnego miasteczka wezwano lekarza. Gdy przybył na wskazaną mu stację kolejową, podszedł do stojącej przed dworcem wieśniaczki i zapytał:

— Powiedźcie mi, gospodni, ile jest kilometrów z Łochowa do Jadowa?

— Dawnie, proszę pana, było ich sześć, teraz tylko pięć — rezultatem odpowiada wieśniaczka.

— A to dlaczego? — pyta zdumiony lekarz.

— Bo łochowski roku na jesieni była silna wichura i jeden kilometr przewrócił, a mój stary zabrał i porwał go na drzewo.

Pariz. — Książka p. Francis Delaisie p. t. „La Révolution européenne” podaje zawrotne sumy, jakie rzuciły Stany Zjednoczone w latach 1915 — 1929 na odbudowę Ameryki Łacińskiej, Europy i krajów egzotycznych.

Posięwili one 2 miliony 126 milionów dol. amerykańskich na czterokrotne zwiększenie produkcji ropy w Wenezueli, wzmocnienie o 74 proc. wywozu miedzi z Chile i o 22 proc. zboża z Argentyny. W tym samym czasie zu-

żyły zaledwie 12 miliardów na cele własne.

Ameryka wydatkowała na Dalekim Wschodzie (Japonia, Chiny i Indie Holenderskie) — 808 milionów dol., zwiększając tamtejszą produkcję herbaty o 32 proc., kawy o 31 proc., kopry o 43 proc., a tak potrzebne dla Forda kauczuku o 123 proc.

W tymże okresie, ekspansja kapitalistyczna z Oceanu do Europy równa się 6 miliardom 217 milionom dol., pod postacią pożyczek udzielanych państwom, gminom i emisjom akcji towarzystw prywatnych.

Finansowanie przewidywanego dobrobytu całego świata przez Stany Zjednoczone kosztowało 18 miliardów dol., z pożyczonych, umieszczonych i powiększonych według nowoczesnych metod bankowych.

Pożary lasów (do 200 km. kw. po granicę Chile i Argentyny), brak wody do picia dla ludzi i zwierząt oraz inne tego rodzaju wyniki suszy — dały się szczególnie w znaki. Nie brak też wypadków udarów słonecznych.

Ostatnio depesze podają, iż w komunikacji oficjalnym rząd urugwajski oblicza straty bytła w tym kraju — z powodu wyschnięcia rzek, stawów i studni — na przeszło 2.600.000 sztuk rogacizny, koni t. p. Straty materialne są znaczne, ale poza tym ośmioletni okres zagraża brak mięsa, choć normalnie były one producentami i eksporterami znacznych ilości tego towaru.

Rada Gospodarcza

(Dokończenie ze str. 1-ej)

między poszczególnymi kategoriami obywateli i związków — spełniała także ważną rolę społeczną, umożliwiając wspólne rozwiązywanie problemów, gózenie nieraz kolidujących ze sobą interesów i t. p.

— 12 delegatów spółdzielni Zw. Społecznych i t. p.

— po 1 delegację: właścicieli domów, posiadaczy walorów giełdowych, spółdzielni wytwórczych, spółdzielni rolniczych, oraz

— 5 skooptowanych osobistości.

Na mocy wreszcie dekretu z 14. 6. 1938 zwiększono ilość Sekcji do 25, a liczbę ich członków do 260, przeznaczając więcej miejsc dla przedstawicieli świata pracy i produkcji.

Zadania K.R.G. pozostały te same: „badać zagadnienia gospodarcze kraju, przedstawiać opracowane wnioski oraz wydawać opinie co do projektów ustaw i zarządzeń państwowych — na życzenie władz oraz kontrolować wykonanie tych zarządzeń, jak i proponować nowe metody kontroli i organizacji produkcji i wymiany dóbr gospodarczych wszelkiego rodzaju”.

Nażądanie stron zainteresowanych Rada mogła także uprawniać rożniomstwu.

Tak sekcje, jak i walne zgromadzenia — zbierają się tylko w miarę potrzeby, a stałym organem była wyłącznie Komisja wykonawcza.

Mimo dość ograniczonej roli, Krajowa Rada Gospodarcza oddała poważne usługi władzom, jak i samej gospodarce Francji, stając się równocześnie — już przed 18 laty — jakby załącznikiem organów kontroli i kierowania produkcją, która narzuca wojna, a które przetrwały zapewne obecny okres i będą służyły za podstawę reorganizacji gospodarki powojennej we wszystkich krajach.

Poza tym Rada Krajowa, służąc za pomost gospodarczy po-

HUMOR

Może cofnąć

— Nazwałś mnie pan głupcem, proszę cofnąć to słowo...
— Hm... słowo to istotnie cofnąć mogę, ale czy pan będzie przez to mądrzejszy?

W sądzie

— Dlaczego oskarżony wylał drzwiami do magazynu...
— Nad drzwiami był napis: „Szukasz szczęścia, wstąp na chwilę!”... ale drzwie były zamknięte.

Dokładna odpowiedź

Do prowincjonalnego miasteczka wezwano lekarza. Gdy przybył na wskazaną mu stację kolejową, podszedł do stojącej przed dworcem wieśniaczki i zapytał:

— Powiedźcie mi, gospodni, ile jest kilometrów z Łochowa do Jadowa?

— Dawnie, proszę pana, było ich sześć, teraz tylko pięć — rezultatem odpowiada wieśniaczka.

— A to dlaczego? — pyta zdumiony lekarz.

— Bo łochowski roku na jesieni była silna wichura i jeden kilometr przewrócił, a mój stary zabrał i porwał go na drzewo.

Pariz. — Książka p. Francis Delaisie p. t. „La Révolution européenne” podaje zawrotne sumy, jakie rzuciły Stany Zjednoczone w latach 1915 — 1929 na odbudowę Ameryki Łacińskiej, Europy i krajów egzotycznych.

Posięwili one 2 miliony 126 milionów dol. amerykańskich na czterokrotne zwiększenie produkcji ropy w Wenezueli, wzmocnienie o 74 proc. wywozu miedzi z Chile i o 22 proc. zboża z Argentyny. W tym samym czasie zu-

żyły zaledwie 12 miliardów na cele własne.

Ameryka wydatkowała na Dalekim Wschodzie (Japonia, Chiny i Indie Holenderskie) — 808 milionów dol., zwiększając tamtejszą produkcję herbaty o 32 proc., kawy o 31 proc., kopry o 43 proc., a tak potrzebne dla Forda kauczuku o 123 proc.

W tymże okresie, ekspansja kapitalistyczna z Oceanu do Europy równa się 6 miliardom 217 milionom dol., pod postacią pożyczek udzielanych państwom, gminom i emisjom akcji towarzystw prywatnych.

Finansowanie przewidywanego dobrobytu całego świata przez Stany Zjednoczone kosztowało 18 miliardów dol., z pożyczonych, umieszczonych i powiększonych według nowoczesnych metod bankowych.

Pożary lasów (do 200 km. kw. po granicę Chile i Argentyny), brak wody do picia dla ludzi i zwierząt oraz inne tego rodzaju wyniki suszy — dały się szczególnie w znaki. Nie brak też wypadków udarów słonecznych.

Ostatnio depesze podają, iż w komunikacji oficjalnym rząd urugwajski oblicza straty bytła w tym kraju — z powodu wyschnięcia rzek, stawów i studni — na przeszło 2.600.000 sztuk rogacizny, koni t. p. Straty materialne są znaczne, ale poza tym ośmioletni okres zagraża brak mięsa, choć normalnie były one producentami i eksporterami znacznych ilości tego towaru.

Rada Gospodarcza

(Dokończenie ze str. 1-ej)

między poszczególnymi kategoriami obywateli i związków — spełniała także ważną rolę społeczną, umożliwiając wspólne rozwiązywanie problemów, gózenie nieraz kolidujących ze sobą interesów i t. p.

— 12 delegatów spółdzielni Zw. Społecznych i t. p.

— po 1 delegację: właścicieli domów, posiadaczy walorów giełdowych, spółdzielni wytwórczych, spółdzielni rolniczych, oraz

— 5 skooptowanych osobistości.

Na mocy wreszcie dekretu z 14. 6. 1938 zwiększono ilość Sekcji do 25, a liczbę ich członków do 260, przeznaczając więcej miejsc dla przedstawicieli świata pracy i produkcji.

Zadania K.R.G. pozostały te same: „badać zagadnienia gospodarcze kraju, przedstawiać opracowane wnioski oraz wydawać opinie co do projektów ustaw i zarządzeń państwowych — na życzenie władz oraz kontrolować wykonanie tych zarządzeń, jak i proponować nowe metody kontroli i organizacji produkcji i wymiany dóbr gospodarczych wszelkiego rodzaju”.

Nażądanie stron zainteresowanych Rada mogła także uprawniać rożniomstwu.

Tak sekcje, jak i walne zgromadzenia — zbierają się tylko w miarę potrzeby, a stałym organem była wyłącznie Komisja wykonawcza.

Mimo dość ograniczonej roli, Krajowa Rada Gospodarcza oddała poważne usługi władzom, jak i samej gospodarce Francji, stając się równocześnie — już przed 18 laty — jakby załącznikiem organów kontroli i kierowania produkcją, która narzuca wojna, a które przetrwały zapewne obecny okres i będą służyły za podstawę reorganizacji gospodarki powojennej we wszystkich krajach.

Poza tym Rada Krajowa, służąc za pomost gospodarczy po-

HUMOR

Może cofnąć

— Nazwałś mnie pan głupcem, proszę cofnąć to słowo...
— Hm... słowo to istotnie cofnąć mogę, ale czy pan będzie przez to mądrzejszy?

W sądzie

— Dlaczego oskarżony wylał drzwiami do magazynu...
— Nad drzwiami był napis: „Szukasz szczęścia, wstąp na chwilę!”... ale drzwie były zamknięte.

Dokładna odpowiedź

Do prowincjonalnego miasteczka wezwano lekarza. Gdy przybył na wskazaną mu stację kolejową, podszedł do stojącej przed dworcem wieśniaczki i zapytał:

— Powiedźcie mi, gospodni, ile jest kilometrów z Łochowa do Jadowa?

— Dawnie, proszę pana, było ich sześć, teraz tylko pięć — rezultatem odpowiada wieśniaczka.

— A to dlaczego? — pyta zdumiony lekarz.

— Bo łochowski roku na jesieni była silna wichura i jeden kilometr przewrócił, a mój stary zabrał i porwał go na drzewo.

Pariz. — Książka p. Francis Delaisie p. t. „La Révolution européenne” podaje zawrotne sumy, jakie rzuciły Stany Zjednoczone w latach 1915 — 1929 na odbudowę Ameryki Łacińskiej, Europy i krajów egzotycznych.

Posięwili one 2 miliony 126 milionów dol. amerykańskich na czterokrotne zwiększenie produkcji ropy w Wenezueli, wzmocnienie o 74 proc. wywozu miedzi z Chile i o 22 proc. zboża z Argentyny. W tym samym czasie zu-

żyły zaledwie 12 miliardów na cele własne.

Ameryka wydatkowała na Dalekim Wschodzie (Japonia, Chiny i Indie Holenderskie) — 808 milionów dol., zwiększając tamtejszą produkcję herbaty o 32 proc., kawy o 31 proc., kopry o 43 proc., a tak potrzebne dla Forda kauczuku o 123 proc.

W tymże okresie, ekspansja kapitalistyczna z Oceanu do Europy równa się 6 miliardom 217 milionom dol., pod postacią pożyczek udzielanych państwom, gminom i emisjom akcji towarzystw prywatnych.

Finansowanie przewidywanego dobrobytu całego świata przez Stany Zjednoczone kosztowało 18 miliardów dol., z pożyczonych, umieszczonych i powiększonych według nowoczesnych metod bankowych.

Pożary lasów (do 200 km. kw. po granicę Chile i Argentyny), brak wody do picia dla ludzi i zwierząt oraz inne tego rodzaju wyniki suszy — dały się szczególnie w znaki. Nie brak też wypadków udarów słonecznych.

Ostatnio depesze podają, iż w komunikacji oficjalnym rząd urugwajski oblicza straty bytła w tym kraju — z powodu wyschnięcia rzek, stawów i studni — na przeszło 2.600.000 sztuk rogacizny, koni t. p. Straty materialne są znaczne, ale poza tym ośmioletni okres zagraża brak mięsa, choć normalnie były one producentami i eksporterami znacznych ilości tego towaru.

Rada Gospodarcza

(Dokończenie ze str. 1-ej)

między poszczególnymi kategoriami obywateli i związków — spełniała także ważną rolę społeczną, umożliwiając wspólne rozwiązywanie problemów, gózenie nieraz kolidujących ze sobą interesów i t. p.

— 12 delegatów spółdzielni Zw. Społecznych i t. p.

— po